Testamentariska gåvor till vår mission

Under senare år har vår mission haft förmånen mottaga en hel del testamentariska gåvor, som gett missionskassan ett välbehövligt tillskott. Sålunda erhöll Svenska Mongol- och Japanmissionen under år 1951 testamentsgåvor på tillhopa kr. 33.349: 85 och under 1952 på ej mindre än kr. 43.259: —. Det är uppenbart, att dessa testamentsgåvor betyder mycket för vår missions möjlighet att fullfölja sitt av Herren givna uppdrag. Tyvärr har det emellertid hänt, att på grund av otydlighet eller oklart avfattat testamente gåvor ämnade för vår mission gått ifrån oss.

Den som så önskar är välkommen att vända sig till vår Exp. för råd och hjälp i fråga om testamentes avfattande.

Influtna missionsgåvor

Juni månad		*Januari—juni månader*	
1952	1953	1952	1953
13.454: 42[1]	13.846: 05[2]	76.544: 63[3]	79.509: 43[4]

[1] Därav test.-m. 5.049: 62 och för flyktinghj. 1.035: —
[2] » » 118: 20
[3] » » 12.305: 55 » » » 1.035: —
[4] » » 6.780: 22 » » » 1.030: 70

Varmt tack till varje givare!

»Beskåden liljorna på marken ... Så gören eder nu icke bekymmer ... Nej, söken först efter Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder.»

Matt. 6:28—33.

Ljusglimtar

Tel. 10 62 05. Brunnsgatan 4, Stockholm C. Postgironummer 51015.
Pris kr 3: — pr helår. Ansvarig utgivare: *Joel Eriksson.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1953
97582

10-12.

Ljusglimtar

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOL- OCH JAPANMISSIONEN

N:r 9 | EXPEDITION: BRUNNSGATAN 4 - STOCKHOLM C | Sept. 1953

Blott vardagssysslor är ditt kall

Efter *H. Wergeland* (1808—1845)

Blott vardagssysslor är ditt kall,
men det dig ej förtryta skall,
om rätt du livet fattar.
Hur tyst dess da'r går fram sin ban!
Som mot det Döda hav Jordan
de hän mot graven rinna
att hågkomst mer ej finna.

Men till Jordanens stilla strand
kom världens Frälsare ibland,
det aldrig Nilen hände.
Välan! Bed Jesus komma själv
till dina dagars stilla älv:
när klar dess spegel bliver,
Hans bild den återgiver.

Så bed var morgon! Utan glans
ett liv ej levs i namn som Hans,
i det begynn din gärning!
Då blir, fast det sig ringa ter,
ditt liv dock stort för Gud som ser
till tingens själ i botten,
ej blott till stjärneskotten.

N.P.O.

Vår härliga uppgift

Av missionssekreterare *Joh. Hagner.*

»Min mat är att göra dens vilja,
som har sänt mig.» *Joh. 4: 34.*

I samma grad, som den »himmelska synen» — Apg. 26: 19 — får makt över våra hjärtan, se vi tingen från evighetens synvinkel. I det ljuset se vi själarnas oändliga värde. Vi se dem med något av Jesu Kristi blick. Även under den hemskaste yta, gömmer sig ädelstenen, som är mera värd än både himmel och jord. Därför blir det intet offer att låta »krukan stå» för att söka vinna själarna för himmelen, det blir ett livsbehov, en tvingande nödvändighet.

Ett litet grand av det sinne, som brann i Jesu hjärta, flyttar in i våra liv:

»Jag har mat att äta, som I icke veten om.»

Då sade lärjungarna till varandra: »Kan väl någon hava burit mat till honom?»

Jesus sade till dem: »Min mat är att göra dens vilja, som har sänt mig, och att fullborda hans verk.» v. 32—34.

För Jesus var det »mat» att få vägleda en enda människosjäl in i Guds rike. Han glömmer allt: hunger och törst, tröttheten under solens brännande strålar samt vägens besvärligheter, allt detta betydde intet mot det oändligt stora att få rädda en enda människosjäl.

Mat som I icke kännen?

Ännu synes lärjungarna stå utanför denna underbara lycka. Den tid kom, när också de nitälskade för själarna med Jesu Kristi nitälskan, men vid denna tidpunkt hade de ännu icke nått fram dit. Först med Andens utgjutande blev de »vittnen», som med en förtärande nitälskan uppsökte själarna. Vilken hjärtenöd spåras icke i apostelns bekännelse:

»Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger icke — därom bär mitt samvete mig vittnesbörd i den Helige Ande — när jag säger, att jag har stor bedrövelse och oavlåtligt kval i mitt hjärta. Ja, jag skulle önska att jag själv vore förbannad och bortkastad från Kristus, om detta kunde gagna mina bröder, mina fränder efter köttet.» Rom. 9: 1—3.

Mat som I icke kännen! — Är hungern och törsten efter själarna för oss främmande och därmed också »mättnaden» över de vunna för oss okänd? Den första tiden av vårt liv som kristna var vi väl förtrogna med dessa ting. Både nöden för själarna, såväl som den underbara saligheten, när vi fick se syndare vid Jesu Kristi kors.

Är det icke något av detta, som vi upplever under väckelsetider? Man får knappast tid till vila, natten förvandlas till dag, men ändå känner man knappast trötthet, och den dagliga gärningen utföres med lika stor framgång som eljest. När den inre människan lever under inflytandet av Andens mäktiga verkan, sträcker sig verkningarna till både själs- och kroppslivet.

Och här möter vi tillvarons sanna rikedom och lycka. Endast den förstår, vad verklig lycka är, som har funnit denna »mat» för sin inre människa. O, huru gränslöst smått blir då icke allting annat. Blicken öppnas för själarnas gränslösa behov, och jag får gå med Jesus in i kampen för deras räddning. Och ju mer jag växer in med Jesus i den gärningen, ju mer vidgar sig blicken. Jag ser fälten vitna till skörd. Tid och rum försvinner, och jag ser Guds stora frälsningsplan genomföras i släktet, trots all synd och förnedring.

Och ju mer vi växer samman med Jesus i gärningen för släktets frälsning, ju mer växer ock vår frimodighet.

Vilken jublande segervisshet strömmar oss icke till mötes i Jesu ord till lärjungarna:

»I sägen ju, att det ännu är fyra månader, innan skördetiden kommer. Men se, jag säger eder: Lyften upp edra ögon och sen på fälten huru de hava vitnat till skörd.» v. 35.

Det såg i den stunden icke mycket ut för mänskliga blickar. En halvhednisk, samaritisk kvinna hade mött Jesus, men vem kunde med någon visshet räkna på några förblivande resultat härav? Om det för henne själv blev till frälsning och upprättelse, skulle det ändå betyda något nämnvärt för omgivningen? Från mänsklig synpunkt sett var utsikterna långt ifrån ljusa.

Därtill kom, att egendomsfolket i stort sett var fientligt. Den grekiska kulturvärlden var helt utanför varje beröring med Kristus och den romerska folkvärlden försjunken i synd och last, till sin innersta livsnerv anfrätt, och gick mot sin undergång.

Och där stod Jesus omgiven av några fattiga fiskare, siande om de underbaraste skördetider för Guds rike. Var då icke alltsamman en ljusblå verklighetsfrämmande optimism, som saknade kontakt med de nakna verkligheterna?

Ja, för Jesu lärjungar kunde det nog te sig så i den stunden, men historiens vittnesbörd ger Jesus rätt. Utvecklingen hade nått fram till den tidpunkt, när den dåtida kulturen gick i grus och spillror, men när Guds rike bröt fram med oemotståndlig makt. Fälten hade mognat till en skörd, som innebar undergång för de inifrån sönderfrätta världsrikena, med en underbar utlösning av gudomliga krafter till människornas räddning och frälsning.

Jesus såg till bottnen på allt. Han såg syndens hemska grepp om själarna, såg djävulen såsom denna världs- och tidsålders gud, men han såg ock de makter, som till sist skulle avgå med segern. Han

såg Guds rikes eviga triumf över denna världens riken. Med gudomlig siareblick skådade han framåt genom tiderna och såg den stora skörden mogna för evigheten.

Det är Jesu vänners ovanskliga förmån att alltid få stå på den segrande sidan. Och ju innerligare vi lever i gemenskapen med Jesus, ju orubbligare växer den vissheten fram i vår inre värld:

Om moln och mörker äro här
Omkring din stol, vad mera?
Rättfärdighet dess fäste är,
Och du, du skall regera
Från evighet till evighet
Då andra rikens härlighet
Om några år försvinna.

Välsignade tältmöten i Tokio

Många har avgjort sig för Gud.

I brev till missionsföreståndare Joel Eriksson, avsänt från Tokio den 12 juli, berättar Gullbritt Hellberg om den serie tältmöten, som förut bebådats i breven därutifrån och som fått bli till rik välsignelse. Missionär Hellberg skriver:

Vi har haft en serie tältmöten som vi avslutar i kväll, och det har verkligen varit väckande och andefyllda möten. Margith och Folke kommer nog att skriva ett utförligt referat om dem senare.

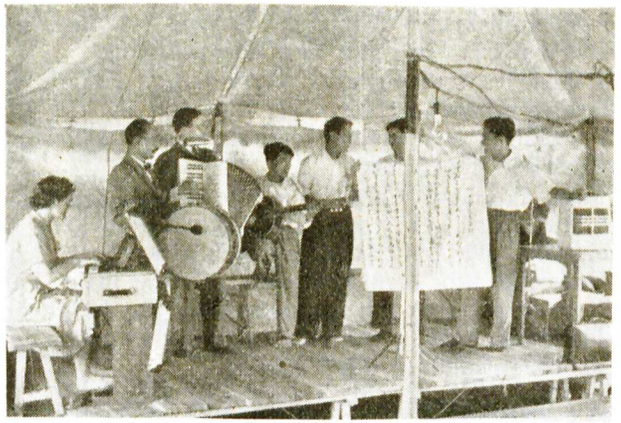

Vårt musikkapell (Margith P. längst t. v.) Foto F. P.

Pastor Aoki talar vid ett barnmöte i tältet. Foto. F. P.

Det har varit en amerikansk missionär ur ett Team med sju japanska medarbetare som hjälpt till. Det är många som avgjort sig för Gud under dessa möten, och särskilt roligt är det att se många av dessa som en lång tid gått på våra möten och nu tagit det avgörande steget. I går kväll var det så gripande att se den ene efter den andre ställa sig upp och avge ett kort vittnesbörd om att de ville följa Jesus. Det var svårt att hålla tårarna tillbaka, när man såg dessa, som vi haft som böneämne en lång tid, ställa sig upp och avlägga sitt vittnesbörd. Nu önskar vi och ber till Gud, att de verkligen skall bevaras i tron och våga stå för det steg de tagit.

Syster Gullbritt fortsätter: Sigrid och jag har ju fått ett rum i Karuizawa och vi skulle ha rest upp redan i fredags, men vi kunde inte lämna dessa möten innan tältserien slutade, så nu reser vi upp i morgon i stället. Vi försummar då en skoldag, men det betyder nog inte så mycket.

Hokkaido-missionärernas konferens

Ett femtiotal samlade i Sapporo

I det brev, varur i aug.-numret av Ljusglimtar meddelades ett och annat om verksamheten i Tomakomai, berättar Elsa Almefors också om Hokkaido-missionärernas konferens i Sapporo. Det är Presbyterianska missionen, som har lokaler i Sapporo, där missionärerna får bo, intaga sina måltider och hålla mötena. Det är detta, som gör dessa konferenser möjliga. De hållas tre gånger om året, och så gott

som alla protestantiska missionärer på Hokkaido brukar vara samlade.

Den senaste konferensen hölls i mitten av maj. Den pågick i två dagar, och ett femtiotal missionärer deltog i densamma. Elsa Almefors skriver: »Hokkaido har de sista åren blivit väl tillgodosett med missionärer. Detta gäller nog för övrigt hela Japan, och säkert har Herren någon särskild mening med att så intensifiera detta lands evangelisering.»

Om konferensen skriver Elsa Almefors ytterligare: »Programmet upptog bl. a. föredrag om japanska seder och bruk. Vi fick veta, att om en japan kommer på besök, han skall trugas tre gånger, innan han stiger in. Vet man inte om detta och bara nödgar honom två gånger, så går han förargad hem. (Detta äger nog inte sin giltighet bland de unga dessa dagar.) Hans ovillighet att ta emot ersättning för en tjänst är bara skenbar, och trots alla försäkringar i motsatt riktning önskar han verkligen ersättning.

Fem japaner, kristna ledare i Sapporo, som alla utom en fått sin utbildning vid universitet i England eller Amerika höll föredrag om Japans religioner och om japanens syn på missionären och hans krav på missionären. Den femte av pastorerna, 'den hemmagjorde' (Japan made), som han uttryckte sig, hade varit missionär i Manschuriet. Han vidrörde frågan, huru det skulle vara, om de olika ländernas missionsstyrelser sände de pengar, som nu går till missionärer, till de japanska kristna direkt och lät dem svara för sitt lands evangelisering. Han ansåg, att missionären var mer nödvändig än de pengar, som de skulle kunna få istället för honom. 'Missionären är vårt fönster utåt mot världen. Vi kan inte leva utan detta fönster, och genom missionären-fönstret kan yttervärlden se in till Japans behov och nöd. Men fönstret måste vara klart!'

Efter dessa pastorers inlägg stod de till vårt förfogande för frågor, och vi hade, vad de kallar paneldiskussion. De fem på estraden var ense med oss om, att en japan som blivit kristen måste ta avstånd från avgudadyrkan, men de försvarade nästan enstämmigt tillbedjan av de avlidnas andar. Det finns en liten trätavla i de japanska hemmen med namn på avlidna anförvanter, och om jag uppfattat saken rätt, så bugar man sig inför denna tavla varje dag. Detta ursäktades med att det var bara en hedersbevisning mot de avlidna, men vi missionärer tycker, att det är en eftergift för shintoism och andedyrkan, och vi tycker oss i denna halvhet se en av orsakerna till den japanska kyrkans kraftlöshet. Det var emellertid värdefullt att få den japanska synen på saker och ting. Det hjälper oss till bättre förståelse, och vi förstår också bättre de svårigheter vi har att ta ställning till.

C. I. M:s director för Australien och tillika Keswiktalare förde oss vid tvenne tillfällen in i Ordets skattkammare, och vår inre människa fick ny kraft och ny frimodighet.»

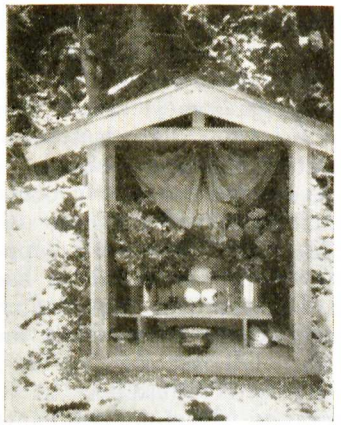

Ett vägtempel. Foto E. B.

Ännu ett av de tallösa templen utmed vägarna. Foto F. P.

På vägen till "helvetesdalen"

Några vardagsintryck från Murorans omgivningar.

Av *Birgitta Bohlin.*

Kära vänner!

Det är nu rätt länge sedan jag skrev till Er. Vi har förvisso haft skiftande upplevelser »sen sist», Ni därhemma och vi härute. Men var och en i sitt land har vi upplevt Guds nåd och hjälp och trofasthet.

Nu skall jag bestämt berätta lite om min gårdag för Er. — Två norska missionärer är på semesterresa hit upp till Hokkaido. De hälsar på en del av oss, som arbetar häruppe. I söndags fick vi glädjen att ha dem här mest hela dagen. Och i går fortsatte de till Tomakomai. På vägen dit måste de förstås stanna i Noboribetzu och titta på de heta källorna. Måndagarna har vi inga möten. Och Edvin tyckte att jag behövde komma ut ett tag. Han erbjöd sig att ta hand om barnen och så följde jag med fröken Svensson och fröken Gårdlös ett stycke på väg. Det blev strålande väder, regntid till trots. Dagen gick fort. Snart hade jag sagt adjö till de kära norska vännerna och var på väg hem. Och där på tåget lät jag dagens intryck än en gång passera förbi min inre syn. Jag såg åter de där små hemska vägvisarna »*Till helvetesdalen*» stod det på dem. Och jag såg de kokande fräsande »grytor-

na» i denna dal. En av dem var bara drygt en månad gammal. Väldiga rökmassor steg upp inifrån jordens innandömen och avtecknade sig mot den blå junihimlen. Svavellukten kittlade i näsan. — Och den där lilla trevliga skogsstigen nedför berget som vi råkade komma in på, den skulle ju kunnat gett mitt sinne lite vila och njutning. Men nej. — Där stod en gammal avgudabild, lite längre bort en till och en till. Där var två bredvid varann, en gammal mossig och en av modern typ. Vi räknade till 8 avgudabeläten utefter denna stig, som tog oss omkring 20 min. att gå. På träden hängde brädlappar av björk med inskriptioner på. Det var tydligt att allt detta hade med bergets och trädens ande att göra. På en annan väg vandrade två avgudapräster med radband i händerna och tillsammans med dem gick fotograferna med sina kameror. Till sist såg jag än en gång affärerna utefter gatan som ledde från helvetesdalen till stationen. Dessa affärer hade ett väldigt urval av värdefulla och kanske mest värdelösa presentartiklar, en del fint förpackade, färdiga att tas med hem och ges till anhöriga och vänner.

Det japanska gåvosystemet vållar missionärerna en hel del bekymmer. Ger man »igen» då man fått en gåva så får man ofta ytterligare en gåva och så kan det bli ett ändlöst givande och mottagande. Och utlänningen blir oftast ändå den som står i skuld. Det är otroligt vilka dyrbara presenter japanerna kostar på sig att ge bort. Det sägs att japanerna sinsemellan ger bort de gåvor de fått och det händer då att en gåva så småningom kan komma tillbaka till den förste givaren.

En man reste sig upp för att stiga av tåget vid nästa station. I knytet han bar såg jag en fint inslagen kartong, tydligen en present eller gåva. Jag började tänka på Guds outsägligt rika gåva och hur detta folk ställer sig till den. Och jag måste då med smärta konstatera, att de är oändligt få som bryr sig om att *taga emot* Jesus Kristus till frälsning, liv och salighet. Och de som gjort det, det ser ut som om de inte begrep (eller begrep så lite) vilken gåva det är att få kallas Guds barn. Jag kunde inte låta bli att gråta då jag tänkte på detta. Mannen som satt mitt emot såg det nog inte. Jag torkade tårarna så fort de kom och tåget stannade vid Higaski Muroran. »Mrs Bohlin!» hörde jag någon ropa utifrån perongen. Det var Mrs Tono. Hon hade under dagen hört efter möjlighet att få hyra någon lokal för möten på en plats där i närheten. Tyvärr hade hon ej lyckats och nu ville hon tala om det, så att Edvin inte förgäves skulle resa dit nästa dag. »Hur kunde du veta att jag kom med det här tåget?» frågade jag. »Jag bad och gick hit, och din vagn stannade precis framför mig.» Vi sade adjö. Tåget fortsatte. — Den kära Mrs Tono, hon hade varit nere vid tåget på morgonen också för den där lokalfrågans skull. — »Jag har varit döpt i 20 år, men aldrig har jag blivit så gripen av Jesu lidande, död och uppståndelse som

idag.» Ungefär så föll hennes ord efter påskdagens möte i våras. — Det har tagit tid men *hon* har dock fattat en hel del av frälsningens oerhörda värde. Och hon är så villig både att vittna om och gå ärende åt Herren Jesus. Det är roligt med Mrs Tono. Hon är en liten tapper japansk maka och mor. Och jag ville så gärna, att Ni ibland bad för henne och hennes familj. Jag tror, att de kristna hemmen också i detta land har en oerhörd betydelse för Guds rike. De är få, men de finns, Gud vare tack! Hennes yngste son har ofta kommit hit till söndagsskolan kl. 9 på söndagarna. Det är vår bön att Gud skall få helt hand om hans liv.

Tack, kära Ni, för trofasta förböner! En dag skall vi få se som aldrig förr vad Gud gjort också i japanernas hjärtan. Gud välsigne Er!

Er i tjänsten förbundna

Birgitta.

Japanmissionärernas språkproblem

Finns det en snabbare väg till språkets inlärande?

Det är ett spörsmål, som oupphörligt återkommer i våra och för övrigt även alla andra Japanmissionärers brev till hemlandet, och det är språkfrågan och tolkfrågan. Spörsmålet kan formuleras sålunda: är det rätt att nyutkomna missionärer får offra två år eller mer av sin dyrbara, för evangeliskt praktiskt arbete avsedda tid till inlärande av det sannerligen ej så lätt inhämtade japanska språket? Eller: skall han eller hon hugga av den gordiska knuten och ställa in sig på ett arbete genom tolk? Somliga missionärer har valt den förra linjen, andra den senare. Båda har sina uppenbara olägenheter. Säkert är emellertid, att den personliga kontakt med enskilda japaner, med frälsningssökande själar, som är så nödvändig för ett framgångsrikt, resultatbringande arbete, den är det ganska svårt att uppnå, när missionären är hänvisad till omvägen med tolk. Och så har erfarenheten — särskilt i fråga om vårt arbete på Hokkaido — oupphörligt visat, att det är mycket svårt att få en förstklassig tolk, som under år efter år pålitligt och effektivt står till förfogande. Det blir i stället oupphörliga, irriterande ombyten och nyanställningar.

Tänk om det funnes en ny och snabbare, men ändå praktiskt hållbar väg till det japanska språkets inlärande på t. ex. *ett* år i stället för två eller flera år! Vilken välsignelse det vore.

Hemkomna Japanmissionärer har berättat, att försök gjorts i den vägen med uppmuntrande resultat. Nu berättas det, att amerikanska språkexperter i detta avseende uppfunnit verkligt pålitliga metoder. Egendomligt nog är det den amerikanska militärmakten, som här

gått i spetsen. Men — intet ont, som ej har något gott med sig. Kan det militära rustningsarbetet som biprodukt få tjäna missionens sak, så må man tacka Gud också för detta.

Det är en amerikansk språkman vid namn William A. Smalley som i The International Review of Missions och senare i The Bible Translator ingående och sakkunnigt behandlat problemet. Han förklarar, att med användning av de nya metoderna kan en nyutkommen missionär i stället för den nuvarande långsamma och knaggliga utbildningsvägen lära sig en flytande och korrekt japanska på *ett* års tid. Så sker nu i de amerikanska officersskolorna, där genomsnittsbegåvade studenter på mindre än ett år inlär ett främmande språk — t. ex. ryska, turkiska eller kinesiska — med tyngdpunkten lagd ej på det grammatikaliska utan på det obehindrade och flytande talumgänget med en inföding.

Mr Smalley skriver: De traditionella grammatikaliska språkkurserna lägger i regel tonvikten vid skriftspråket med undanskjutande av talspråket. I regel får nya missionärer först lära sig *läsa*, innan de får göra ens ett allvarligt försök att lära sig *tala* språket. Det betyder, fortsätter han, att på många missionsfält — ej bara i Japan alltså — tar det en missionär två eller flera år av språkstudier, innan han kan tala flytande och korrekt. Ofta lär han sig en speciell »missionärs-dialekt», som helt skiljer sig från det naturliga, verkliga språket.

Meningen är nu inte, säger mr Smalley, att vi skall slänga ut alla grammatikaliska läroböcker genom fönstret. Men nyavskilda missionärer bör sättas i tillfälle att genomgå en av dessa nya talkurser, ledda av experter. Alla sådana amerikanska kurser är uppbyggda efter samma pedagogiska mönster. Mr Smalley framkastar den tanken, att praktiska snabblärande språkinstitut så småningom borde upprättas i Amerika och Europa i stil med Army Language School i Monterey, Californien, helst förlagda i eller i grannskapet av någon universitetsstad. Mr Smalley uppräknar en lång rad olika språk, som på detta sätt kunde inläras för användning på de olika missionsfälten. Sedan skulle språkkunskapen fullbordas ute på fältet i det praktiska arbetet. Nu är ofta tågordningen den bakvända: Först får den nye missionären lära sig alfabetet, sedan att läsa innantill — kanske utan att förstå vad han läser — och till sist att lära sig en del grammatik, innan han äntligen försöker sig på att tala en smula: ett sorgligt tidsödande och bakvänt sätt att lära sig ett främmande språk, menar mr Smalley, som med glad förväntan ser fram mot en nära liggande tidpunkt, då det alldeles övervägande antalet nya missionärer skall bli i stånd att lära sig sitt nya språk »bättre, snabbare och lättare» än vad hittills varit fallet.

Må hans förhoppning gå i snar uppfyllelse!

N. P. O.

Meddelanden

100-årsdagen av den förste svenske mongolmissionären Cornelius Rahmns död den 24:e aug. 1853 högtidlighålles genom en minnesgudstjänst i Kalvs kyrka i Västergötland söndagen den 20:e september. Missionsvänner, som är i tillfälle att deltaga i denna minneshögtid, är alla hjärtligt välkomna. Medverkande blir jämte församlingens prästerskap missionsföreståndare Joel Eriksson, missionssekreterare Paul-Georg Svensson, dr Alf Janson m. fl.

— — —

I början av juli hade vi glädjen att å vår expedition få mottaga besök av ett par representanter för Japans Nationella Kristna Råd, Dr. och fru Hajime Inadomi. Dr. Inadomi har varit med i kristligt arbete under 40 års tid och är nu pastor i en luthersk kyrka i Osaka och lärare på Norsk Luthersk Misjonsambands bibelskola. Fru Inadomi är verksam i det evangeliska arbetet bland barnen, bl. a. genom att ge söndagsskollektioner, och har nyligen öppnat en kindergarten.

Dr. Inadomi framhöll under vårt samtal, att det aldrig under hans tid som förkunnare funnits så många möjligheter som nu att arbeta i evangeliets tjänst. Enligt hans åsikt var förkunnelsen missionärernas största uppgift just nu. Frågan om församlingsbildning, samarbete med och anslutning till redan förekommande kyrkor ansåg han kunde lösas av de japanska kristna själva och borde inte utgöra någon uppgift för missionärerna.

Dr. Inadomi var mycket tacksam för alla missionärer, som nu verkar i Japan, och hälsade ännu flera välkomna. Ty trots de stora möjligheterna för missionsarbete och de milliontals biblar och bibeldelar, som under de sista åren spritts i Japan, så är det ett faktum, att de gamla religionerna har ett oerhört starkt grepp om folket och sedan krigsslutet har hundratals nya hedniska sekter uppstått.

— — —

Vid samma tid besöktes vårt land av den japanske sociologen, professor Katsuo Takenaka. Professor T. uttalade sig särskilt erkännsamt om svensk mission i Japan.

Anmärkningsvärt är att T., som till sin politiska åskådning är radikal socialdemokrat, ej tror på någon framtid för kommunismen i Japan. Han säger, att den är stadd på kraftig tillbakagång. De kommunistiska idealen är ingenting för Japan, menar T. Det är som om våra arbetare vore immuna mot dess lockelser. Naturligtvis finns det kommunister i landet, men de har föga att betyda och absolut ingen framtid. Däremot är socialismen stark. Själv tillhör professor Takenaka den japanska riksdagen, »The National Diet».

— — —

Missionär Eric Almefors berättar i brev till missionsföreståndare Joel Eriksson, avsänt från Tomakomai den 14:e juli, ett och annat

av intresse om den då förestående stora Youth for Christ-kampanjen i staden. Han skriver bl. a.:

Någon större ljusning i verksamheten efter vintern har det tyvärr inte blivit. Besökarantalet har inte stigit så mycket, trots att vi delat ut mycket inbjudningar. I sommar kommer vi nog inte att kunna döpa mer än hälften mot i fjol, och det är inte så roligt. Vi skulle ha önskat, att det hade varit många fler än förra året. Motståndet är hårt, och det manar både Er och oss till mera bön och uthållighet. Mitt under allt är jag glad och tacksam för att få vara ett vittne i detta land om frälsningen i Jesus Kristus.

Vi har nu fått löfte om ett Youth for Christ-team hit till Tomakomai, och nu har vi mycket att ordna med för det. Det kommer att stanna här ungefär 14 dar, och det gäller att utnyttja tiden så mycket som möjligt. Allt måste vi ordna här, så att det bara blir för dem att hugga in och hjälpa till i kampanjen. Vi ämnar ha ett par tre möten om dagen. Utom Tomakomai planerar vi att ha möten på flera andra platser och i en del fabriker. Vi har fått löfte om att hyra gymnastiksalen i en av high schools här i Tomakomai. Den är stor och rymlig, och vi skall få använda stolarna från elevernas klassrum, och det finns en tillgång på över 1.000-tal. Vi skulle endast behöva betala för lyset och det arbete, som blir. Denna lokal är naturligtvis inte den allra lämpligaste, men det blir mycket dyrare att hyra t. ex. en biograflokal eller någon i Folkets hus. På en annan plats har vi också fått löfte om att vara i en skola, men på de övriga är det ännu inte ordnat. Det blir också åtskilligt med arbete att ordna med propagandan. YFC är ju mycket för sådant.

Tyvärr står vi nu rätt ensamma med att ordna för kampanjen. Som Du nog minns, så finns det en liten *Presbyterian church* och en liten *Anglican group* här. Den förstnämnda har fått en egen pastor i vår. När vi tillfrågade dem i vintras, fick vi till svar, att de ville deltaga i kampanjen, men den nye pastorn har en annan åsikt, och han har förmått kyrkan att besluta, att den inte skall vara med. Pastorn motiverar sin ståndpunkt med att han inte är överens med Youth for Christs metoder, men också att hans kyrka inte bör mottaga utländsk hjälp utan stå självständig. Det sistnämnda är också ett slag i ansiktet mot oss och tycks omöjliggöra samarbete. Det är tråkigt, när Japans kristna intager en sådan ställning till missionen. Det banar väg för en viss främlingsfientlighet. Å andra sidan måste man naturligtvis respektera, om en person har andra åsikter om arbetsmetoder än Youth for Christ. Där kan vi naturligtvis se olika. Japanerna är så förskräckligt försynta i sin kristna verksamhet, och därför går YFC:s sätt att arbeta mycket emot vad de är vana vid. Pastorn var också rädd för att denna utländska kampanj skulle bliva något, som kommunisterna skulle kunna utnyttja sig av. Men skall man vara så försiktig, att man inte vågar göra något,

som stöter dem, då kan det inte bli mycket gjort för Guds rike här. Hjälp oss att bedja för Presbyterian church och dess pastor, att vi alla måtte vara frimodiga och våga stå för Gud, vad det än må kosta.

Den lilla Anglican (Episcopal) group, som finns här, är emellertid villig att samarbeta med oss i kampanjen. Den har inte många medlemmar och ingen pastor, som kan hjälpa till. De har förut fått besök av en från en annan plats, men han är nu sjuk. En gång i månaden kommer det en engelsk, kvinnlig missionär till dem. Hon är mycket gott evangeliskt inställd. Annars är det mycket olika inom den kyrkan. En del är mycket lika katolikerna.

För någon tid sedan var jag nere i Tokio för YFC-möten. De ville ha alla ombud samlade för instruktioner och andlig gemenskap, och det var ett par mycket rika och välsignade dagar. Det är emellertid lite svårt för oss så långt här uppe, för det blir så långa och tröttande resor. Edvin var inte med, för i Muroran har pastorn i den Prestbyterianska kyrkan tagit hand om det mesta. Det är en väldig apparat, som Youth for Christ sätter igång här. Hoppas att inte den anti-amerikanska stämning, som tyvärr finns här i Japan, skall få hindra Gud att förverkliga sin plan med denna YFC-kongress och kampanj. Det är verkligen något, som vi bör bedja för.

Varannan tisdagskväll är vi samlade till bön för YFC och varannan för sångövning. Dessutom har vi börjat en liten kurs med några av våra troende för att träna dem att hjälpa till i YFC-mötena.

Som ett synligt resultat av vår traktatutdelning kom det i går eftermiddag en man, till vilkens hjärta en traktat hade fått tala. Den handlade om synd, och han kände sig överbevisad. Han var emellertid också i yttre svåra förhållanden. Han hade varit i fängelse och fick inte bo i sitt hem, hade inga pengar till mat och rum och utan arbete. Vi sökte hjälpa honom och en annan frigiven fängelsefånge, som var en bekant till Okamoto, som vi skriver till ibland. Det tycks öppna sig för oss rätt mycket arbete bland fängelsefångar, och det är ju behjärtansvärt, men det är naturligtvis viktigt att man hjälper förståndigt, vad det ekonomiska beträffar. Det synes emellertid som om sådana personer är mest mottagliga för evangeliet. Åtminstone somliga av dem tycks vara överbevisade om att de har gjort orätt och önskar börja leva ett nytt liv, och de liksom söker efter kraft att kunna det, för de förstår, att de inte har den i sig själva.

Eric Almefors omnämner till sist i sitt brev, att de haft besök av en amerikansk soldat, som var ute för att ordna med skyddshem för föräldralösa barn. Han erbjöd helt oväntat våra missionärer, att han skulle söka skaffa pengar till en kyrkobyggnad invid stationen genom insamling bland de amerikanska soldaterna. Framtiden får utvisa, hur stort värde detta löfte kan ha. Soldaten i fråga var personligen ej någon kristen.

Influtna missionsgåvor

Juli månad		*Januari—juli månader*	
1952	1953	1952	1953
7.371: 87[1]	8.672: 50	83.916: 50[2].	88.181: 93[3]

[1] Därav test.-m. 1.000: — och t. flykt.-hj. 255: —.
[2] » » 13.305: 55 » 1.290: —.
[3] » » 6.780: 22 » 1.030: 70.

Redovisning

JUNI MÅNAD:

Forts.

1597 E. K. Lundsbrunn 25; 1598 I st f bl v Fr. Jenny Lindbergs, Hovslätt, bår gm R. A.: E. K. 10, V. G. 5, E. P. 5, R. A. 10, G-l, G-n, G-d 15, G. H. 10; 1599 Gm. J. E.: I. A. 50, I st f bl v Edv. Almquists bår E. A. 10, H. L. 10, J. A. t P. E:s und 10; 1600 KFUK:s, Sthlm, pingsläger t. Filip Erentjins und 80; 1601 L. B. S. Borås 5; 1602 S. C. d:o 15; 1603 M. B. Bromma 10; 1604 T. R. d:o 10; 1605 R. & E. L. d:o 55; 1606 F. J. Bredaryd 5; 1607 T. L. Borgholm 25; 1608 C. F. Bratteborg 10; 1609 H. K. Dalsjöfors 10; 1610 E. J. Gällstad 5; 1611 N. S. Glimåkra 10; 1612 M. A. Gbg 5 gm d:o Bibelgr. Linnégat. att anv. enl. anvisn. 75; 1613 A. Gbg 30; 1614 I. U. Gbg 15; 1615 I. J. Hbg 10; 1616 A L. Hemse 15; 1617 R. D. Hökerum 20; 1618 V. P. Hässleholm 2; 1619 G. L. Jämtl. Ånge 25. 1620 A. J. Kalvsund 10; 1621 I. M. Karlshamn 10; 1622 J. N. Lundby 15; 1623 N. R. Malmö 15; 1624 H. L. Mariestad 10; 1625 G. L. Nässjö 7; 1626 E. N. Odensberg 100; 1627 B. N. Perstorp 10; 1628 S. O. Tärnsjö 5; 1629 M. P. Tärnsjö 10; 1630 K. M. Trolleholm 10; 1631 M. A. Vallerås 10; 1632 K. P. Veddige 5; 1633 R. A. Vilshult 10; 1634 A. & J. H. Ystad 20; 1635 M. J. Ånge 20; 1636 A. H. Älvsbyn 20; 1637 S. J. Ö:a Sönnarslöv 5; 1638 S. A. Borås 100; 1639 R. H. Boden 50; 1640 N. N. Bjuv 10; 1641 R. S. Diö 10; 1642 C. E. A. Enkpg 10; 1643 S. A. Gyttorp 10; 1644 M. N. Gbg 10; 1645 E. B. Gbg 25; 1646 K. W. Gbg 5; 1647 M. R. Gävle 20; 1648 K. E. B. Gullberg att anv enl anv. 25; 1649 A. K. Hjortkvarn 10; 1650 O. O. Kämpinge 10; 1651 R. A. Karlskrona 5; 1652 L. H., Klågerup att anv. enl. anv. 25; 1653 Gm S-A Hökerum: Vänner i Bjättlunda 15, Öra 10; 1654 K. J. Landvetter 3; 1655 M. S. Linkpg 10; 1656 O. G. Lidkpg 10; 1657 A. L. d:o 10; 1658 E. P. Malmbäck 5; 1659 E. A. Malmö 15; 1660 I. J. d:o 10; 1661 A. S. Moheda 10; 1662 T. A. Norrkpg 10; 1663 M. W. Näs Bruk 3; 1664 N. B. Ostvik 25; 1665 M. H. Ronneby 5; 1666 C. N. Skövde 5; 1667 E. W. Sollentuna 50; 1668 E. P. Stigen 25; 1669 H. L. Stenkullen 15; 1670 S. N. Tärnsjö 10; 1671 A. W. Timmernabben 10; 1672 A. G. T. Toftbyn 25; 1673 Z. B. Trelleborg 50; 1674 M. T. d:o 30; 1675 T. W. Ulriksdal 10; 1676 B. F. Ursviken 5; 1677 S. Ö. Upsl 15; 1678 E. L. d:o 5; 1679 H. P. Vedevåg 10; 1680 H. P. Valdemarsvik 7; 1681 I. P. Vejbystrand 200; 1682 R. M. Västerås 10; 1683 R. L. Ystad 5; 1684 R. N. Sthlm 10; 1685 L. S. d:o 15; 1686 H. H. d:o 5; 1687 Onämnd 10; 1688 A. S. d:o 15; 1689 N. B. Askim 5; 1690 G. N. Asarum 10; 1691 d:o t. miss:s hemresor 5; 1692 S. A. Alsterbro 10; 1693 A. L. Borås 10; 1694 K. M. Börstig 25; 1695 M. G. Bollebygd 100; 1696 J. L. By-Kyrkby 25; 1697 H. Z. Förslövsholm 20; 1698 B. P. Gistad 25; 1699 M. J. Hörby 10; 1700 A. S. Hbg 15; 1701 G. L. Herrljunga 5; 1702 E. S. Jämshög 5; 1703 G. P. Karlskrona 20; 1704 M. A. Lund 5; 1705 O. & J. L. Malmköping 5; 1706 L. C. Mariefred 20; 1707 M. L. Sthlm 40; 1708 W. J. Nässjö 10; 1709 F. A. Rönninge 5; 1710 E. W. Sandhamn 10; 1711 R. E. Sjöbotten 20; 1712 H. A. Sköldinge 10; 1713 S. N. Spånga 30; 1714 E. O. Trelleborg 10; 1715 A. O. Upsl 5; 1716 H. E. Vänersborg 10; 1717 E. H. Ängelholm 50; 1718 E. F. Allerum 10; 1719 E. B. Bromma 10; 1720 J. F. Donsö 5; 1721 G. A. Floda st 10; 1723 Gbgkretsen av SMJM 500; 1724 A. P. Gbg 20; 1725 S. O. Höganäs att anv. enl. anv. 10; 1726 M. W. Hällestad 10; 1727 S. Z. Högbynäs 20; 1728 Onämnd Hörby 20; 1729 H. A. Jkpg 10; 1730 L. S. Karlskrona 5; 1731 A. H. Orsa 10; 1732 B. P. Ope 10; 1733 A. H. Rögle 10; 1734 A. J. Rönnäng 25; 1735 O. H. Rådom 20; 1736 G. A. Rosenholm 25; 1737 H. P. Runhällen 5; 1738 A. N. Skepparslöv 5; 1739 L. E. Sellnäs 5; 1740 A. B. Sigtuna 10; 1741 R. A. Tärnsjö 25; 1742 A. A. Ystad 5; 1743 O. K. Örebro 3; 1744 O. N. Sthlm 10; 1745 E. E. Sthlm 35; 1746 K. S. Holmsveden 10; 1747 Kaga kyrkl syf gm G. A. Bränninge 25; 1748 H. B. Borås 15; 1749 M. V. d:o 25; 1750 J. A. d:o 20; 1751 H. A. Förslövsholm 5; 1752 G. D. Falerum 10; 1753 A. V. Gamleby 10; 1754 E. J. Hjulsjö 25; 1755 E. G. Habo 5; 1756 H. H. Jkpg 10; 1757 F. A. Knutby 20; 1758 L. W. Ljusne 5; 1759 S. N. Linkpg 100; 1760 E. S. Mogata 2; 1761 I. O. Mörsil 5; 1762 E. A. Nybro 20; 1763 M. L. Nättrabyhamn

5; 1764 A. L. Skog 25; 1765 E. B. Skellefteå 10; 1766 C. G. Skillingaryd 10; 1767 M. S. d:o 8; 1768 S. J. Smål. sten. 10; 1769 H. G. Vårgårda 20; 1770 S. G. Åstorp 10; 1771 A. N. Kinstaby 10; 1772 L. F. Bromma 10; 1773 J. B. Braås 5; 1774 B. L. Borås 10; 1775 F. F. Drottningskär 15; 1776 A. S. Finnforsfallet 10; 1777 K. J. Gardvik 5; 1778 R. A. Gbg 10; 1779 L. P. Hjortsberga 10; 1780 K. P. Hbg 5; 1781 K. A. Hbg 10; 1782 B. S. Hbg 5; 1783 S. P. Karlstad 7; 1784 I. J. Kalmar 20; 1785 I. L. & E. A. Lund 20; 1786 E. B. Lyckåsgård 5; 1787 A. Å. Lövånger 10; 1788 H. L. Rällså 20; 1789 S. K. Strängsered 10; 1790 A. Ö. Skellefteå 10; 1791 Gm A. W. Stöpafors spbm mm 55; 1792 A. A. Tyringe 10; 1793 A. M. Tollarp 50; 1794 K. D. Trädet 20; 1795 H. K. Umeå 10; 1796 A. B. Åsarp 100; 1797 M. L. Sthlm 100; 1798 A. A. Kyrkesund 5; 1799 G. P. Bromma 10; 1800 N. G. Köping 5; 1801 M. H. Landskrona 10; 1802 M. S. Ängelholm 10; 1803 H. P. Granö 10; 1804 L. N. Järpen 10; 1805 A. A. Finspång 10; 1806 A. R. Lund 10; 1807 H. A. B. Trelleborg 20; 1808 E. S. Hässleholm 25; 1809 E. P. Svalöv 5; 1810 N. H. Alstad 100; 1811 C. C. Borås 5; 1812 E. K. Djursholm 10; 1813 H. O. Furs sanatorium 25; 1814 J. L. Målsryd 60; 1815 E. J. Motala 5; 1816 E. Ö. Sunne 15; 1817 A. L. Stöcksjö 30; 1818 H. R. Tyringe 10; 1819 A. B. Upsl 25; 1820 H. N. Västerås 25; 1821 H. J. Vättersnäs 20; 1822 H. B. Vartofta 15; 1823 H. H. Sthlm 10; 1824 K. T. Bromma 15; 1825 J. D. Bjurbäck 2; 1826 B. O. Görviksjön 20; 1827 K. E. Koppom 15; 1828 S. J. Sjömarken 10; 1829 A. S. Sporda 5; 1830 J. E. J. Strömsund 50; 1831 KFUK Klippan spbm gm A. B. 202:50; 1832 L. B. Ystad 10; 1833 M. S. Vänersborg 8; 1834 Onämnd Enkpg 20; 1835 Onämnd 50; 1836 E. J. Askeryds kyrkby 5; 1837 C. S. K. Bankeryd 10; 1838 I. L. Borgstena 3; 1839 A. G. Bromma 10; 1840 I. N. Borgholm 25; 1841 A. M. Delsbo 50; 1842 A. T. A. Eskilstuna 50; 1843 E. S. Edsberg 15; 1844 E. C. Fridene 20; 1845 A. M. L. G:a Upsl t Emiko 10; 1846 I. S. Grönahög 10; 1847 M. L. Hudiksvall 10; 1848 M. P. Hultafors 10; 1849 E. O. Höganäs 50; 1850 H. H. Jkpg »I st f bl v E. Almqvists bår» 10; 1851 H. W. Karlsborg 10; 1852 B. Å. Kvidinge 10; 1853 A. S. Långbrodden 2; 1854 E. P. Linkpg 10; 1855 H. H. Lund 3; 1856 O. & A. A. Linkpg 10, M. J. Åtvidaberg 7; 1857 S. R. S. Mariefred 10; 1858 G. T. Röke 5; 1859 G. F. Ramlösabrunn 20; 1860 L. F. Sthlm 10; 1861 A. N. d:o 2; 1862 G. J. Smål Taberg 10; 1863 H. S. Smål. Gälleryd 5; 1864 E. T. Spånga 5; 1865 A. P. Slutarp »En blomma till makens grav» 10; 1866 J. T. Tvååker 10; 1867 E. S. Ulrhmn 5; 1868 S. A. Växjö 15; 1869 H. H. Örebro 5; 1870 A. L. Arvika 100; 1871 E. H. Borlänge 100; 1872 K. G. Beted 10; 1873 L. F. Färnabruk 5; 1874 E. F. Finspång 3; 1875 M. J. Föllinge 5; 1876 H. B. Gardvik 15; 1877 G. J. Gbg t E. & B. B:s und 10; 1878 P. Å. Kåge 10; 1879 E. B. Kristinehamn 25; 1881 G. A. Klintemåla 10; 1880 H. B. d:o 15; 1882 J. M. Lyckåsgård 10; 1883 H. N. Malmö 50; 1884 L. C. Skorped 5; 1885 A. A. Söderköping 10; 1886 C. T. Tranås 10; 1887 A. K. Upsl 10; 1888 F. E. d:o 10; 1889 A. S. Västerås 5; 1890 H P. Viken 20; 1891 T. E. Vänersborg 10; 1892 S. O. L. Verkebäck 5; 1893 M. J. Ålem 3; 1894 K. R. G. Örebro 10; 1895 B. S. Kristianstad 5; 1896 A. A. Furusund 10; 1897 E. A. Degerfors 10; 1898 T. J. Falkpg 135; 1899 E. S. Falun 10; 1900 I. L. Falun 20; 1901 E. O. Gbg 10; 1902 E. C. Högsby 10; 1903 K. J. Jämtl. Ånge 10; 1904 M. B. Jkpg 25; 1905 L. K. d:o 15; 1906 A. B. Kristianstad 50; 1907 F. K. Kåge 10; 1908 H. N. Ljung 5; 1909 B. C. Närunga 20; 1910 H. F. Åmotfors 20; 1911 Okänd 200; 1912 O. P. Alingsås 5; 1913 E. P. Axelvold 50; 1916 A. L. Angerdshestra 10; 1917 Onämnd Allerum 20; 1918 A. A. Fristad 10; 1919 E. S. Gbg 50; 1920 F. J. Gbg 30; 1921 E. D. Glommersträsk 10; 1922 H. D. Jkpg 5; 1923 J. H. Kinna 20; 1924 L. L. Ljungbyholm 10; 1925 Gm E. K. Madängs kristl. ugf 75; J. & E. »En blomma på Astrids grav» 20; 1926 A. F. Rimbo 30; 1927 M. G. Råneå 50; 1928 U. A. Ramdala 5; 1929 H. W. Skellefteå 10; 1930 Skellefteå landsförs. mfg gm G. W. 100; 1931 J. E. B. Stensträsk 10; 1932 A. B. Tidaholm 10; 1933 A. T. Tranås 10; 1934 E. O. Tärnsjö 100; 1935 H. A. Åsarp 5; 1936 N. P. Hbg 10; 1937 A. S. Borås 5; 1938 E. D. Överum 5; 1939 E. B. Gbg 10; 1940 I. O. Gbg 25; 1941 S. P. Åstorp 10; 1942 A. & F. Kalmar 20; 1943 T. N. Sthlm 10; 1944 K. N. Gbg att anv. enl. anv. 50; 1945 Onämnda 30; 1946 B. N. Katrineholm 50; 1947 H. P. Asklanda 5; 1948 E. P. Borgstena 20; A. L. d:o 30; 1949 O. J. Hbg 10; 1950 S. R. Falun 25; 1951 E. K. Ulricehamn 5; 1952 E. L. Djursholm 300; 1953 A. D. Borlänge 5; 1954 J. J. H. Järvsö 50; 1955 Onämnd H—b 100; 1956 A. A. Remmenedal 10; 1957 E. S. Hålland 20; 1958 P. J. Förslövsholm 20; 1959 Onämnd 100; 1960 A. B. Jämtl. Ånge 50; 1961 Gbgkrets. »I st f bl v Dr. A. Viléns bår» 25; 1962 G. A. Ektorp 10; 1963 P. A. Örebro 30; 1964 I. S. Knivsta 5; 1965 R. D. Örkelljunga 15; 1966 Bolidens DUF:s syf 205; 1967 Gn A. L. N:a Strömfors: »I st f bl v Fr. Dagmar Fjällströms bår» t E. B. B:s und 195; 1968 A. N. Södert—e 10; 1969 G. B. Sölvesborg 10; 1970 E. T. Sthlm 25; 1971 A. S. Backe 10; 1972 Onämnd Ingelsträde 10; 1973 M. S. Malmö 10; 1974 E. B. Gbg 10; 1975 J. M. Furusund 2; 1976 M. W. Stavsnäs 10; 1977 F. J. Karlskoga 10; 1978 H. H. Höör 25; 1979 S. T. Hörby 30; 1980 A. M. Tyringe 50; 1981 A. J. Skövde 5; 1982 M. A. Spånga 5. Summa kr. 13.846: 05.

Flyktinghjälpen

1722 R. W. Göteborg 18:20.

JULI MÅNAD:

1083 E. L. Alingsås 5; 1984 E. A. Kristinefors 10; 1985 H. O. Runhällen 5; 1986 A. J. Fagerås 20; 1987 A. W. Karlskrona 20; 1988 M. L. Knislinge 5; 1989 H. P. Malmö 10; 1990 M. H. Sthlm 5; 1991 O. D. d:o 40; 1992 K. W. Ystad 25; 1993 E. T. Vinslöv 10; 1994 S. P. Smålandsstenar F. S. underh. 10; 1995 A. B. Braås 10; 1996 K. M. A. till G. O. underhåll 143:75; 1997 Hovslätts syför. gm B. J. till V. A. underh. 80; 1998 A. G. Upsala 35; 1999 M.

J. Vollsjö 100; 2000 A. W. Julita 5; 2001 M. F. Stockholm 10; 2002 F. R. Åstorp 10; 2003 A. M. Göteborg 120; 2004 »Okänd 19 Stockhl.» 100; 2005 O. F. Stockhl. 10; 2006 H. S. Hälsingbg. 20; 2007 O. E. & E. P. Gullestorp 50; 2008 E. H. Sellnäs 5; 2009 W. E. Malmö 2; 2010 M. R. Gardbik 7; 2011 E. K. Ystad 5; 2012 I. J. Grästorp 15; 2013 H. N. Skellefteå 10; 2014 Miss. V—r gm A. W. Karlskrona 10; 2015 E. K. Klädesholmen 20; 2016 E. M. Skellefteå 2; 2017 H. F. Karlskrona 20; 2018 N. N. 200; 2018a K. O. Nås 10; 2019 Till Theodor o Amalia Ericsons minne gm E. O. Sthlm 4.000; 2019a S. R. Orrbyn 10; 2020 Gm J. E.: V. E. Alunda 50; S. & R. A. Jkpg t P. E:s und 10; Systr. J. Runhällen 100; V. P. Tärnsjö 5; E. & E. R. d:o i st f bl v Efraim Olssons, Sörbärke, bår 5; M. Ö. Bollsta bruk 10; 2020a E. O. Borås t F. & M. P:s und 30; 2021 H. P. Bromma gm S. H. 50; 2021a A. H. Finspång 10; 2022 L. S. Forsheda att anv. enl. anv. 10; 2023 M. J. Jämshög 15; 2024 A. L. Malmö 10; 2025 A. K. d:o 50; 2026 A. C. Sthlm 10; 2027 Onämnd 20; 2028 H. K. Floby 50; 2029 H. G. Fridene 5; 2030 E. K. Hbg 10; 2031 E. S. Kristdala 10; 2032 A. G. Malmö 10; 2033 T. M. Rödeby 10; 2034 B. M. Malmö 75; 2035 Tillägg koll Boden gm P. E. 5; 2037 K. S. Skövde 10; 2038 E. A. Bodafors 10; 2039 E. H. Sthlm 5; 2040 B. A. Borås 10; 2041 E. L. Ystad 15, S. L. d:o 15; 2042 A. L. & K. S. St. Levene 20; 2043 A. E. H. Södertälje 100; 2044 I. B. Östersund 15; 2045 M. V. Järnboås 7; 2046 A. B. Kristianstad 100; 2047 B. N. Kågeröd 100; 2048 F. J. Strålsnäs 10; 2049 A. L. Mönsterås 10; 2050 M. H. Österås 10; 2051 Z. B. Trelleborg 50; 2052 H. N. Gbg 5; 2053 K. C. Upsl 50; 2054 G. A. Gullberna 10; 2055 M. J. Kilafors 5; 2056 J. P. Gullestorp 30; 2057 A. Å. Kvidinge 20; 2058 R. S. Uppl. Väsby 10; 2059 E. E. Sthlm 50; 2060 E. T. d:o 20; 2061 A. M. Enkpg 10; 2062 E. J. Katrineholm 10; 2063 E. L. Jonsered 2; 2064 E. A. Bromma 20; 2065 H. J. Gbg 20; 2066 A. J. Byske 5; 2067 A. H. Klässbol 30; 2068 A. B. Kåge 5; 2069 N. P. Falerum »Minnesblomma på Mors bår» t P. E:s und 25; Onämnd gm d:o 25; 2070 D. L. Bollnäs 10; 2071 N. J. Höganäs 10; 2072 E. & S. Å. Torstunaby 50; 2073 E. A. Tråvad 10; 2073a Bönegrp. Upsl. gm A. E. 220:75; 2074 Billeberga kyrkl. syf. gm T. B. 115; 2075 E. K. Misterhult 10; 2076 A. Å. Piteå 25; 2077 M. R. Sävedalen 30; 2078 H. T. Vartofta 10; 2079 H. S. Vänersborg 50; 2080 I. L. D. Ängelholm 10; 2081 R. D. Örkelljunga 15; 2082 H. P. d:o 10; 2083 E. N. d:o 10; 2084 F. B. Liared 10; 2085 K. Ö. Gullestorp 25; 2086 S. O. Kristianstad 10; 2087 T. W. Strängsered 10; 2088 F. N. Örkelljunga 10; 2089 A. G. Sthlm 15; 2090 C. N. Allerum 10; 2091 C. P. Borås 10; 2092 E. G. Holmsund 10; 2093 M. U. Lista 60; 2094 A. J. Mölndal 10; 2095 S. A. Mölndal 10; 2096 A. T. Tranås 15; 2097 A. A. Furusund 5; 2098 K. G. N. Falkpg 5; 2099 A. N. Hässleholm 10; 2100 A. S. Vetlanda 25; 2101 A. B. Ystad 10; 2102 K. R. G. Örebro 10; 2103 S. R. Ystad 25; 2104 I. & P. G. S., F. S. Sthlm »I st f bl v Anders Perssons, Trelleborg, bår 10; 2105 M. A. Spånga 5; 2106 A. B. Åsarp 200; 2107 E. L. Teckomatorp 10; 2108 L. H. Klågerup t E. B:s und 25; 2109 E. A. Hbg 50; 2110 S. P. Grevie 10; 2111 I. W. Sthlm 10; 2112 E. N. Örkelljunga 125; 2113 H. P. Vedevåg 25; 2114 A. K. Stensjön 50; 2115 K. T. Knippla 10; 2116 A. S. Ockelbo 10; 2117 H. S. Hbg 10; 2118 B. L. Kvidinge f bibelspridning bl mongolerna 500; 2119 E. J. Smål. Taberg 60; 2120 E. N. Klippan 10; 2121 A. W. Jkpg f bibelöv. 15; 2122 A. H. Toftbyn »Till min mors minne» 50; 2123 »I st f bl v missionär Fru Maude Söderboms, Sthlm, bår»: A. & J. E. Upsl 10, S. & A. W. M. Kristianstad 10, I. & P. G. S. Sthlm 10, F. S. d:o 5. Summa Kr 8.672:50.

Flyktinghjälpen

Till flyktinghjälpen har under maj—juli följande insänt kläder! O. N. Bromma, A. J. Boden, A. S. Dalsjöfors, S. A. Kristianstad, J. L. Sthlm., K. F. U. M. Uppsala, D. E. d:o, V. E. d:o, E. M. d:o, A. U. Skellefteå, H. J. Gbg. A. M. Gbg.

Varmt tack till varje givare!

Jesus sade: »Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar, som har sänt mig; natten kommer, då ingen kan verka.» Joh. 9:4.

Ljusglimtar

Tel. 10 62 05. Brunnsgatan 4, Stockholm C. Postgironummer 51015.

Pris kr 3: — pr helår. Ansvarig utgivare: *Joel Eriksson.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1953

10-12.

Jed. Tidskr.

Ljusglimtar

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOL- OCH JAPANMISSIONEN

N:r 10 | EXPEDITION: BRUNNSGATAN 4 - STOCKHOLM C | Okt. 1953

En son till Gud

På grund av själsliga bekymmer och ett olyckligt hemliv framlevde jag mina ungdomsdagar under sorg och bittra tårar.

Just vid den tidpunkten drevs jag på grund av en önskan att studera engelska till att ansluta mig till en missionärs bibelklass. Härunder kom jag att läsa Lukas 12: 27: »Given akt på liljorna, huru de varken spinna eller väva; och likväl säger jag eder att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem». Tack vare denna bibelvers gjorde jag den oerhört betydelsefulla upptäckten, att Guds kärlek omspänner världsalltet. Jag var utom mig av glädje. Och inte bara det, utan jag kom till insikt om den häpnadsväckande sanningen, att i stället för att bli en liten gud efter döden var jag här och nu en son till Gud, det väldiga universums skapare och härskare. Jag nästan gjorde luftsprång av glädje. Jag var helt fångad av den Kristus, som gav sitt liv, på det att han skulle uppenbara Guds, sin Faders kärlek för all mänskligheten. Med ett fast och heligt beslut invigde jag mig till att omsätta denna genom korset uppenbarade kärlek i det nuvarande livet.

Toyohiko Kagawa

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM